

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614200652
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4614200652.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci navrhovateľky: R. O., nar. XX.X.XXXX, bytom H., A. Č.. XXXX/X, zastúpená JUDr. Jozefom Dudzikom, advokátom so sídlom Topoľčany, Škultétyho č. 1597/7 proti odporcovi: A. O., nar. XX.X.XXXX, bytom S. D. Č.. XX, Česká republika, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 100 eur, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 1.2.2014, najdlhšie na dobu 5-tich rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode.

Zameškané výživné za čas od 1.2.2014 do 31.5.2014 vo výške 400 eur povoľuje súd odporcovi splácať v mesačných splátkach po 25 eur a to spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

III. Odporca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok za návrh vo výške 72 eur, a to do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka dňa 29.1.2014 podala na tunajšom súde návrh, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi prispievať jej mesačne na výživu sumou 300 eur počnúc dňom 1.2.2014. Návrh podala z dôvodu, že po rozvode manželstva s odporcom ukončili medzi sebou akýkoľvek kontakt. V súčasnosti je bez zamestnania a na čiastočnom invalidnom dôchodku. Nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, žiadne nehnuteľnosti, býva v nájomnom byte. Poberá iba invalidný dôchodok vo výške 103,90 eura, z toho musí pokryť mesačné nájomné 300 eur, špeciálnu stravu pre celiatikov 200 eur.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s návrhom navrhovateľky. Navrhovateľka nie je bez zamestnania len v súčasnosti, ale nebola až na výnimky zamestnaná za celú dobu trvania manželstva. Nie je pravda, že navrhovateľka nevlastní žiaden majetok. Spolu sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, v ktorom býva navrhovateľka s ich synom. Ďalej poukazoval na to, že celý život fyzicky pracoval, čo sa prejavilo na jeho zdravotnom stave. Lieči sa so zápästím pravej ruky, čo je následok jeho zvéračskej profesie. Žije s manželkou, ktorá je vážne chorá, trpí na roztrúsenú sklerózu.

Pretože poklesla jej pracovná schopnosť o 60 %, musela opustiť svoje zamestnanie a našla si prácu, ktorú ešte zvláda.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že návrh podala z dôvodu, že poberá iba čiastočný invalidný dôchodok vo výške 108,40 eura. Zvýšené výdavky má kvôli tomu, že musí dodržiavať diéty, kvôli čomu potrebuje špeciálnu stravu, keďže má celiakiu. Má reumu, musí chodiť na injekcie raz za mesiac a jedna injekcia stojí 100,-Sk (3,32 eura). Chodí na neurológiu kvôli chrbtici. Pravidelne mesačne dopláca na lieky 10 až 20 eur. Chorá je na štítnu žľazu a dopláca za lieky mesačne 8 eur. Za všetky lieky tak mesačne platí asi 50 eur. Za bývanie platí 250 eur, čo súvisí so zvýšením fondu opráv kvôli zatepľovaniu obytného domu. V byte žije so synom Petrom, ktorý má 27 rokov, požíva alkoholické nápoje, je agresívny. Za bývanie jej neprispieva.

Právny zástupca navrhovateľky vo svojom v záverečnom stanovisku uviedol, že navrhovateľkin nárok je v súlade so zákonom. Z dokazovania vyplýva, že je dôvodný čo do uplatnenej výšky, vychádzajúc z toho, že príjmové a zárobné pomery na strane odporcu sú uspokojivé a je v jeho schopnostiach uvedenou sumou prispievať na výživu navrhovateľky.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 22.3.2014 uzatvoril manželstvo s O. C.. Nesúhlasil s návrhom, pretože manželka je invalidná, tiež potrebuje lieky, chodí po nemocniciach. Pravidelne odpracuje asi 300 hodín nadčasov, čo zvyšuje jeho priemerný zárobok. Ako zvärač pracuje i počas víkendov. Tiež má zdravotné problémy a to s kĺbami. Pravidelne chodí na obstreky, nemôže toľko pracovať a to znižuje jeho zárobok. S manželkou žijú vo väčšej garsónke. Zvýšené výdavky majú kvôli ochoreniu manželky, ktorá pre injekcie cestuje do Olomouca 20 km a to denne a na očné chodí do Brna, vzdialeného do 160 km. Manželka poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške asi 6.000,-Kč. Pracuje v Ostravskej firme, ktorá zamestnáva čiastočných invalidov, zo zárobkom do 8.000,-Kč. Vyživovaciu povinnosť nemá.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom spisov tunajšieho súdu sp. zn. 5C/415/2013 a sp. zn. 6C/215/2013 obsahom listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Manželstvo účastníkov trvalo od 19.10.1985 do 23.1.2014, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 29.11.2013 č. k. 6C/215/2013 - 40, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Z vyššie uvedeného rozsudku súd zistil, že situácia v manželstve bola ovplyvnená tým, že odporca pracoval na montážach a domov chodieval len raz za mesiac alebo dva mesiace. Nakoniec v roku 2007 sa z bytu odsťahoval na trvalo. Pred šiestimi rokmi, ako to vyplýva ďalej z rozsudku, nadviazal známosť s inou ženou, s ktorou žil v spoločnej domácnosti. Súd rozviedol manželstvo konštatujúc príčinu rozvodu na strane účastníkov v rozdielnosti pováh, názorov a záujmov, ale i v tom, že odporca porušil jednu zo základných zásad manželského spoluzitia a to zásadu vernosti.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 8.1.2014 č. k. 5C/415/2013-28 bola odporcovi uložená povinnosť platiť navrhovateľke manželské výživné v sume 150 eur mesačne s účinnosťou od 15.11.2013.

Navrhovateľka poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 108,40 eura. Má zvýšené výdavky spojené s jej zdravotným stavom, tak ako to uviedla vo svojej výpovedi. Z potvrdenia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Topolčany vyplýva, že za mesiac február, marec a apríl 2014 jej boli vyplatené dávky v hmotnej núdzi mesačne po 36,10 eura. Žije v dvojizbovom byte, ktorý má v bezpodielovom spoluvlastníctve s odporcom. Za bývanie platí mesačne 250 eur. Za lieky mesačne dopláca asi 50 eur. V byte žije so synom A., ktorý ma 27 rokov, ale ako uviedla vo svojej výpovedi, na bývanie jej neprispieva. Vyživovaciu povinnosť navrhovateľka nemá.

Zo správy zamestnávateľa odporcu vyplýva, že jeho čistá mzda za rok 2013 bola 344.289,- Kč, čo predstavuje priemerný mesačný zárobok 28.690,75 Kč, t. j. 1.044,25 eura (kurz podľa ČNB 27,475 Kč/eur). Z potvrdenia zamestnávateľa ďalej vyplýva, že ide o mzdu vrátane príplatkov za nadčasy v počte 315 hodín a príplatkov za soboty a nedele. Spolu s manželkou žijú v nájomnom byte. Za bývanie platia

6.000,- Kč. Spláca pôžičku mesačne po 30 eur. Vyživovaciu povinnosť nemá. Jeho manželka trpí na roztrúsenú sklerózu, ako vyplýva z oznámenia Českej správy sociálneho zabezpečenia, jej vyplácaný dôchodok predstavuje sumu 7.261,- Kč mesačne. Z oznámenia zamestnávateľa manželky odporcu vyplýva, že od 1.8.2013 jej bola stanovená mzda 50,60 Kč na hodinu. Tiež má zvýšené výdavky so svojím zdravotným stavom, ako to uviedol odporca vo svojej výpovedi.

Podľa § 72 ods. 1 - 3 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotný stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zák. o rodine, Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd môže priznať príspevok na výživu rozvedenej manželky, ak táto nie je schopná sama sa živiť, a schopnosti, možnosti a majetkové pomery bývalého manžela umožňujú príspevok priznať, medzi bývalými manželmi nedošlo k dohode o poskytovaní príspevku a priznanie takéhoto príspevku je v súlade s dobrými mravmi. Je zrejماً odlišnosť od výživného na manželku, kde platí zásada rovnakej životnej úrovne a pri určení príspevku na výživu rozvedenej manželky platí zásada primeranosti výživy podľa schopností a možností. Príspevok na výživu rozvedenej manželky možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Bývalí manželia však majú možnosť sa domáhať zmeny takéhoto rozhodnutia o príspevku na výživu rozvedeného manžela a to na základe zmeny pomerov podľa ustanovenia § 78 Zákona o rodine. Výšku nároku podľa citovaného zákonného ustanovenia vymedzuje na jednej strane primeranosť a odôvodnené potreby oprávneného a na druhej strane schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Je potrebné posúdiť celkovú situáciu na strane povinného, jeho príjem, ale i jeho životnú úroveň, rodinné, majetkové pomery v ktorých žije.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky je dôvodný, pretože poberá iba čiastočný invalidný dôchodok, nie je schopná sama sa živiť, čo súvisí s jej zhoršeným zdravotným stavom. Pretože sa účastníci nedohodli o rozsahu príspevku na výživu, musel rozhodnúť súd. Pri rozhodovaní o výške príspevku na výživu navrhovateľky súd vychádzal zo zásady primeranosti, odôvodnených potrieb navrhovateľky a ďalej vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov odporcu riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri určení výživného pre manželku platí zásada rovnakej životnej úrovne, pričom rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 8.1.2014 č. k. 5C/415/2013 - 28 bolo určené výživné na manželku - navrhovateľku v sume 150 eur mesačne od 15.11.2013. Keďže platila zásada rovnakej životnej úrovne, tomu musela zodpovedať aj výška výživného (150 eur). Pri rozhodovaní o príspevku na výživu rozvedeného manžela, ako už bolo konštatované, platí zásada primeranosti výživy, to znamená, že ak sa nejakým podstatným spôsobom nezmenili pomery, výška príspevku by nemala, nemôže presahovať výšku výživného priznaného na manželku. Vychádzajú

z primeranosti výšky príspevku ku schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom odporcu súd považoval za primerané určiť výšku príspevku na výživu navrhovateľky mesačne sumou 100 eur, keď jeho priemerný mesačný zárobok je 28.690,75 eura, t. j. 1.044,25 eura. Bolo pritom potrebné zohľadniť jeho pravidelné mesačné výdavky, náklady na zdravotný stav, jeho regeneráciu po vykonanej práci, ako i to, že žije s manželkou, ktorá poberá dôchodok, i keď je okrem toho zamestnaná, má so svojím zdravotným stavom spojené výdavky, čo tiež ovplyvňuje pomery na strane odporcu. Súd musel zohľadniť spolužitie odporcu s manželkou, keďže to tiež ovplyvňuje jeho pomery a životnú úroveň, keď na jednej strane manželka odporcu prispieva do spoločnej domácnosti na potreby rodiny, ale na strane druhej sa podieľa aj na výdavkoch, keď ňou sú vynakladané náklady, ktoré súvisia s jej zdravotným stavom a tak na týchto sa podieľa i odporca ako manžel.

Za primeranú súd považoval výšku výživného 100 eur k odôvodneným potrebám navrhovateľky, ktorá poberá čiastočný invalidný dôchodok 108,40 eura, k tomu dávky sociálnej pomoci 36,10 eura, spolu tak s výživným bude mať na krytie potrieb sumu 244,50 eur. Priznanie príspevku nie je v rozpore s dobrými mravmi, keď odôvodnenosť nároku navrhovateľky bola v konaní preukázaná, nebolo preukázané, žeby v rozvodovom konaní bolo zistené, že navrhovateľka zapríčinila rozvrat manželstva, teda žeby k rozvodu došlo jej zavinením.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 100 eur, s účinnosťou od 1.2.2014, odkedy odporca neprispel na výživu navrhovateľky žiadnou sumou. Vznikol mu tak dlh na výživnom do 31.5.2014, t. j. za štyri mesiace vo výške 400 eur, ktorý mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 25 eur, spolu s bežným výživným, za použitia § 160 ods. 1 O.s.p.

Vo zvyšku, z dôvodov uvedených vyššie, súd návrh navrhovateľky zamietol.

O poplatkovej povinnosti odporcu rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položky 8a sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa súdny poplatok platí 2 % z ceny predmetu konania, pričom podľa § 7 ods. 5 uvedeného zákona súd vychádzal z trojnásobku ročného plnenia, takže výška súdneho poplatku predstavuje sumu 72 eur (100 eur x 36 mesiacov x 2 %).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom nepriznal náhradu trov konania, vzhľadom na ich čiastočný úspech v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.